ଭାଳ୦ ଓ ମନ୍ଦ ବିଷୟରେ ବାଇବଲ କ'ଣ କୁହେ? — ଭିତ୍ତି · ଷ୍ଟ୍ରଙ୍ଗସ ନମ୍ବର ସହିତ KJV ଶାସ୍ତ୍ର

THE FOUNDATION · THE ORIGINAL STUDY, SET IN THE ANCIENT ORDER

ଭଲ ଓ ମନ୍ଦ — ମୌଳିକ ବାଇବେଲୀୟ ଶିକ୍ଷା

ଆରମ୍ଭିକ ବାକ୍ୟ

ସ୍ୱର୍ଗ ତଳେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମନୁଷ୍ୟ ସାମ୍ନାରେ ଦୁଇଟି ବିଷୟ ଠିଆ ହୋଇଛି: ଏକ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଜୀବନ ଓ ମଙ୍ଗଳ, ଅନ୍ୟ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ମୃତ୍ୟୁ ଓ ମନ୍ଦ। ପ୍ରଭୁ ଚାହାନ୍ତି ଯେ ତାହାଙ୍କ ଲୋକମାନେ, ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ବୟସ୍କ ହୁଅନ୍ତି, ଏହି ଦୁଇଟିକୁ ପୃଥକ କରି ଚିହ୍ନିବା ପାଇଁ ନିଜ ଇନ୍ଦ୍ରିୟଗୁଡ଼ିକୁ ଅଭ୍ୟାସ କରାନ୍ତୁ। ମନ୍ଦ କରୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଭଲଭାବେ ଦେଖନ୍ତୁ, କାରଣ ଶାସ୍ତ୍ର ସେମାନଙ୍କୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ରୂପେ ଦେଖାଏ। ସେମାନେ ମନ୍ଦ କରିବାକୁ ଜାଣନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଭଲ କରିବାର ଜ୍ଞାନ ସେମାନଙ୍କର ନାହିଁ। ସେମାନେ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟମୂଳକ ଭାବରେ କ୍ଷତି ଯୋଜନା କରନ୍ତି। ସେମାନେ ଏଥିରେ ଏତେ ଅଭ୍ୟସ୍ତ ହୋଇଯାଆନ୍ତି ଯେ ଏହା ସେମାନଙ୍କର ନିଜ ଚର୍ମ ପରି ସେମାନଙ୍କର ଏକ ଅଂଶ ହୋଇଯାଏ। ଶେଷରେ, କିଛି ଭୁଲ କାର୍ଯ୍ୟ ନକଲେ ସେମାନେ ଶୋଇପାରନ୍ତି ନାହିଁ। ଏହିପରି ହୃଦୟ କେଉଁଠାରୁ ଆରମ୍ଭ ହେଲା? ପଛକୁ ଉଦ୍ୟାନକୁ ଫେରି ଯାଆନ୍ତୁ। ସେଠାରେ ଜୀବନ ବୃକ୍ଷ ଠିଆ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ ସେଠାରେ ଭଲ ଓ ମନ୍ଦ ଜ୍ଞାନ ବୃକ୍ଷ ଠିଆ ହୋଇଥିଲା, ଆଉ ଥିଲା ଏକ ସ୍ପଷ୍ଟ ଆଜ୍ଞା। ସର୍ପ କହିଲା ଯେ ମୃତ୍ୟୁ ହେବ ନାହିଁ, ଆଉ ସେମାନଙ୍କ ଆଖି ଖୋଲିଯିବ। ସ୍ତ୍ରୀ ଦେଖିଲା, ନେଲା, ଖାଇଲା, ଓ ଦେଲା; ଆଉ ପ୍ରକୃତରେ ଦୁହେଁଙ୍କର ଆଖି ଖୋଲିଗଲା। କିନ୍ତୁ ସେହି ଜ୍ଞାନ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନେ ବହନ କରିପାରିବା ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଦେଲା। ସେମାନେ ଭଲ ଜାଣିଲେ, କିନ୍ତୁ ତାହା କରିବାର ଶକ୍ତି ସେମାନଙ୍କର ନ ଥିଲା। ସେମାନେ ମନ୍ଦ ଜାଣିଲେ, କିନ୍ତୁ ତାହା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଠିଆ ହେବାର ଶକ୍ତି ସେମାନଙ୍କର ନ ଥିଲା। ଲଜ୍ଜା ଆସିଲା, ଭୟ ଆସିଲା, ଏବଂ ଯେଉଁ ଉପସ୍ଥିତି ସାମ୍ନାରେ ଠିଆ ହେବା ପାଇଁ ସେମାନେ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିଲେ, ସେହି ଉପସ୍ଥିତିରୁ ସେମାନେ ଲୁଚିଗଲେ। ଅଳ୍ପ କେତେ ପିଢ଼ି ମଧ୍ୟରେ, ମନୁଷ୍ୟ ହୃଦୟରେ ଗଠିତ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଯୋଜନା ସର୍ବଦା ମନ୍ଦ ଆଡ଼କୁ ଝୁକିଗଲା, ଏବଂ ଏହା ପ୍ରଭୁଙ୍କ ହୃଦୟକୁ ଦୁଃଖ ଦେଲା। ତଥାପି ବିଚାର ପାର ହେବା ପରେ, ଜଣେ ମନୁଷ୍ୟ ଏକ ବେଦି ନିର୍ମାଣ କଲେ, ଆଉ ପ୍ରଭୁ ଉତ୍ସର୍ଗର ସୁଗନ୍ଧ ପାଇଲେ, ଏବଂ ନିଜ ହୃଦୟରେ ଏକ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କହିଲେ। ନୋହ କିପରି ଜାଣିଲେ ଯେ ଏକ ବଳିଦାନ ମନ୍ଦର ଉତ୍ତର ଦେବ? ଏହି ପ୍ରଶ୍ନକୁ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଧରି ରଖନ୍ତୁ, କାରଣ ଏହାର ଉତ୍ତର ଅନ୍ୟ ଏକ ବୃକ୍ଷରେ, ଅନ୍ୟ ଏକ ଉତ୍ସର୍ଗ ଦ୍ୱାରା, ସଦାକାଳ ପାଇଁ ଏକ ଥର ଦିଆଯାଇଛି। ପ୍ରତିଜ୍ଞା ଦୃଢ଼ ଠିଆ ହୋଇଛି: ଯେକେହି ଶୁଣିବ, ସେ ନିରାପଦରେ ବଞ୍ଚିବ, ଏବଂ ମନ୍ଦର ଭୟରୁ ବିଶ୍ରାମ ପାଇବ। ଏହାକୁ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରନ୍ତୁ।

ଏହି ଅଧ୍ୟୟନ ଉତ୍ତର ଦେଉଥିବା ତିନୋଟି ପ୍ରଶ୍ନ:

1. ଆଜି ପ୍ରତ୍ୟେକ ମନୁଷ୍ୟ ସମ୍ମୁଖରେ କେଉଁ ଦୁଇଟି ବିଷୟ ରହିଛି, ଏବଂ ମନ୍ଦତା କି ପ୍ରକାରର ହୃଦୟ ସୃଷ୍ଟି କରେ?
୨। ଭଲ ଓ ମନ୍ଦର ଜ୍ଞାନ ପୁରୁଷ ଓ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କଅଣ କଲା, ଏବଂ ସେମାନେ କାହିଁକି ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତିରୁ ଲୁଚିଗଲେ?
୩। ଯେତେବେଳେ ମନୁଷ୍ୟ ହୃଦୟର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଯୋଜନା ସର୍ବଦା କେବଳ ମନ୍ଦ ଥିଲା, ସେତେବେଳେ କଅଣ ସେହି ମନ୍ଦର ଉତ୍ତର ଦେଲା, ଏବଂ କିଏ ମନ୍ଦର ଭୟରୁ ବିଶ୍ରାମ ପାଇବ?

ଗ୍ରୀକ୍ ମୁଖ୍ୟ ଶବ୍ଦ

"ବିଚାର କରିବା" — **G1253 diakrisis** — ବିଚାର କରିବା, ମଧ୍ୟରେ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିବା
ଏହି ସମଗ୍ର ଅଧ୍ୟୟନକୁ ଗୋଟିଏ ଶବ୍ଦରେ କହିଲେ: ମନ୍ଦ ଓ ଭଲ ଉଭୟକୁ ପ୍ରଭେଦ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରଶିକ୍ଷିତ ଇନ୍ଦ୍ରିୟ (ଏବ୍ରୀ ୫:୧୪)

"ଇନ୍ଦ୍ରିୟ" — **G145 aistheterion** — ଅନୁଭବ କରିବାର ଶକ୍ତି, ବୋଧ
ବିଚକ୍ଷଣତା ବ୍ୟବହାର ଦ୍ୱାରା ବୃଦ୍ଧି ପାଏ — ଇନ୍ଦ୍ରିୟଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରଶିକ୍ଷିତ କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ

"ଉତ୍ତମ" — **G2570 kalos** — ଭଲ, ସାଧୁ, ଯୋଗ୍ୟ
ଯେଉଁ ଉତ୍ତମତାକୁ ଜଣେ ପୂର୍ଣ୍ଣବୟସ୍କ ବ୍ୟକ୍ତି ବିଭେଦ କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ

"ମନ୍ଦ" — **G2556 kakos** — ମନ୍ଦ, ଖରାପ, କ୍ଷତିକାରକ
ଯେଉଁ ମନ୍ଦକୁ ଏକ ପୂର୍ଣ୍ଣବୟସ୍କ ବ୍ୟକ୍ତି ବିଭେଦ କରି ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ ହୁଏ

"ବୃକ୍ଷ" — **G3586 xylon** — କାଠ, ଗଛ, ଛଡ଼ି
ଏକ ବୃକ୍ଷ ଦ୍ୱାରା ଏପରି ଜ୍ଞାନ ଆସିଲା ଯାହା ମନୁଷ୍ୟ ସହ୍ୟ କରିପାରିବା ଠାରୁ ଅଧିକ ଥିଲା; ଏକ ବୃକ୍ଷ ଉପରେ ତାହାଙ୍କର ପାପସବୁ ବହନ କରାଗଲା (୧ ପିତର ୨:୨୪)

ହିବ୍ରୁ ମୁଖ୍ୟ ଶବ୍ଦ

"ମନ୍ଦ" — **H7451 ra** — ମନ୍ଦ, ଖରାପ, ବିପତ୍ତି, କ୍ଳେଶ, ଦୁଃଖ
ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଧ୍ୟୟନର ଶବ୍ଦ, ମଙ୍ଗଳ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପୁନଃ ପୁନଃ ସ୍ଥାପିତ

"ଉତ୍ତମ" — **H2896 towb** — ଭଲ, ସୁଖଦାୟକ, ଉତ୍ତମ
ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ଜୀବନ ସହିତ ରଖାଯାଇଅଛି (ଦ୍ୱିତୀୟ ବିବରଣ ୩୦:୧୫) — ପ୍ରଭୁ ଯାହାକୁ ଉତ୍ତମ କହନ୍ତି, ତାହା ପ୍ରକୃତରେ ଉତ୍ତମ

"ଜାଣ" — **H3045 yada** — ଜାଣିବା, ଉପଲବ୍ଧି କରିବା, ବିଭେଦ କରିବା
ଭଲ ଓ ମନ୍ଦ ଜାଣିବା — ସର୍ପର କଥା, ଏବଂ ମନୁଷ୍ୟର ବୋଝ

"ଜ୍ଞାନ" — **H1847 daath** — ଜ୍ଞାନ, ବିବେକ
ବୃକ୍ଷର ନାମ — ଭଲ ଓ ମନ୍ଦର ଜ୍ଞାନ ବୃକ୍ଷ

"ଭୟଭୀତ" — **H3372 yare** — ଭୟ କରିବା, ଡରିବା; ଶ୍ରଦ୍ଧା କରିବା
ଅବାଧ୍ୟତାର ପ୍ରଥମ ଫଳ: ମୁଁ ଭୟଭୀତ ହେଲି, ଏବଂ ମୁଁ ମୋ ଆପଣାକୁ ଛପାଇଲି

"ଉପସ୍ଥିତି" — **H6440 panim** — ମୁହଁ, ମୁଖମଣ୍ଡଳ
ତାହାଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତିରୁ ଛପିବା ଅର୍ଥ ତାହାଙ୍କ ମୁଖରୁ ଛପିବା

"ବିଶ୍ୱାସ" — **H982 batach** — ବିଶ୍ୱାସ କରିବା, ନିର୍ଭର କରିବା, ସୁରକ୍ଷିତ ଅନୁଭବ କରିବା
ଭୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଉତ୍ତର: ଯେଉଁ ସମୟରେ ମୁଁ ଭୀତ ହୁଏ, ମୁଁ ତୁମଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବି (ଗୀତସଂହିତା ୫୬:୩)

"ଦୁଃଖ" — **H6869 tsarah** — ଦୁଃଖ, କ୍ଳେଶ, ବେଦନା
ମନ୍ଦତା ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଯେଉଁ ସଂକୀର୍ଣ୍ଣ ସ୍ଥାନରେ ବନ୍ଦ କରିଦିଏ (ହିତୋପଦେଶ ୧:୨୭)

"ଯନ୍ତ୍ରଣା" — **H6695 tsuqah** — ଦୁଃଖ, ଯନ୍ତ୍ରଣା
ଆତ୍ମା ଉପରେ ଶତ୍ରୁର ଚାପ (ହିତୋପଦେଶ ୧:୨୭)

"ଅଭ୍ୟସ୍ତ" — **H3928 limmud** — ଶିକ୍ଷିତ, ବ୍ୟବହୃତ
ମନ୍ଦତା ଏକ ବ୍ୟକ୍ତିର ନିଜ ଚର୍ମ ପରି ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶିଖାଯାଇଥାଏ (ଯିରିମିୟ ୧୩:୨୩)

"ମନ କଳ୍ପନା" — **H3336 yetser** — ଚିନ୍ତାଧାରା, ମନୋଭାବ, ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ
ବନ୍ୟା ପୂର୍ବରୁ ଓ ପରେ ମନୁଷ୍ୟର ହୃଦୟରେ ପରମେଶ୍ୱର କଅଣ ଦେଖିଲେ (ଆଦିପୁସ୍ତକ ୬:୫; ୮:୨୧)

ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ଭିତ୍ତି

ଏବ୍ରୀ 5:14 କିନ୍ତୁ ବୃଦ୍ଧ ଲୋକେ, ଅର୍ଥାତ୍, ଯେଉଁମାନେ ଜ୍ଞାନେନ୍ଦ୍ରିୟଗୁଡ଼ିକର ଅଭ୍ୟାସ ଦ୍ୱାରା ଭଲ ମନ୍ଦ ନିରୂପଣ କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ, ସେମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଗୁରୁପାକ ଖାଦ୍ୟ ପ୍ରୟୋଜନ। **[G2556 kakos ⚑] [G2570 kalos ⚑] [G1253 diakrisis ⚑] [G145 aistheterion ⚑]**

ଦୃଢ଼ ଆହାର = ପୂର୍ଣ୍ଣବୟସ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ → ଅଭ୍ୟାସ ଦ୍ୱାରା ଶିକ୍ଷିତ ଇନ୍ଦ୍ରିୟସବୁ, ଭଲ ଓ ମନ୍ଦ ଦୁଇଟିକୁ ପାର୍ଥକ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ

(ମୋର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଚିନ୍ତାଧାରା — ଏହା ହିଁ ସମଗ୍ର ଅଧ୍ୟୟନର ଭିତ୍ତିଭୂମି ଅଟେ: ଶାସ୍ତ୍ରରେ ଭଲ ଓ ମନ୍ଦକୁ ଏକାଠି ନାମିତ କରାଯାଇଛି। ଏହାର ଅର୍ଥ ନୁହେଁ ଯେ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ମନ୍ଦର ସ୍ୱାଦ ଚାଖିବା ଉଚିତ, ବରଂ ତାହା ଏହା ଅଟେ ଯେ ଇନ୍ଦ୍ରିୟଗୁଡ଼ିକୁ ତାହା ପାର୍ଥକ୍ୟ କରି ଚିହ୍ନିବା ଓ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରଶିକ୍ଷିତ କରାଯିବା ଉଚିତ। ଏହି ଅଧ୍ୟୟନ

ପ୍ରଥମେ ମନ୍ଦ କରୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦେଖେ, ତାପରେ ସେହି ଉଦ୍ୟାନକୁ ଯେଉଁଠାରେ ଜ୍ଞାନ ପ୍ରବେଶ କରିଥିଲା, ଆଉ ତାପରେ ସେହି ବେଦିକୁ ଯେଉଁଠାରେ ମନ୍ଦର ଉତ୍ତର ଦିଆଯାଇଥିଲା।)

I. ଜୀବନ ଓ ମଙ୍ଗଳ, ମୃତ୍ୟୁ ଓ ଅମଙ୍ଗଳ — ତୁମ୍ଭ ସମ୍ମୁଖରେ ରଖାଯାଇଥିବା ଏହି ଦୁଇଟି

A. ଦ୍ୱିତୀୟ ବିବରଣ 30:15 ଦେଖ, ଆଜି ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ସମ୍ମୁଖରେ ଜୀବନ ଓ ମଙ୍ଗଳ, ପୁଣି ମରଣ ଓ ଅମଙ୍ଗଳ ରଖିଅଛି। **[H7451 ra ⚑] [H2896 towb ⚑]**

ଆଜି ତୁମ୍ଭ ସମ୍ମୁଖରେ ରଖାଯାଇଅଛି: ଜୀବନ + ମଙ୍ଗଳ → ମୃତ୍ୟୁ + ଅମଙ୍ଗଳ।

(ମୋର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଚିନ୍ତାଧାରା — ମନ୍ଦ, ରା (H7451, ମନ୍ଦ), ଶାସ୍ତ୍ର ମଧ୍ୟରେ ବାରମ୍ବାର ଉତ୍ତମ, ଟୋବ୍ (H2896, ଉତ୍ତମ) ର ବିପରୀତରେ ନାମିତ ହୋଇଛି। ଏହି ଦୁଇଟିକୁ ପାଖାପାଖି ରଖାଯାଇଛି ଯେପରି ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ଅଲଗା କରି ଚିହ୍ନିବାକୁ ଶିଖିପାରିବ, ଠିକ୍ ଯେପରି ଆଲୋକକୁ ଅନ୍ଧକାରରୁ ଅଲଗା କରାଯାଇଥିଲା।)

B. ମୀଖା 3:1 ପୁଣି, ମୁଁ କହିଲି, ହେ ଯାକୁବର ପ୍ରଧାନବର୍ଗ ଓ ହେ ଇସ୍ରାଏଲ ବଂଶର ଶାସନକର୍ତ୍ତାଗଣ, ମୁଁ ନିବେଦନ କରେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଶୁଣ: ନ୍ୟାୟବିଚାର ଜ୍ଞାତ ହେବାର କି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଉଚିତ ନୁହେଁ? **[H7451 ra ⚑] [H2896 towb ⚑] [H3045 yada ⚑]** (2) ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେମାନେ ସତ୍କର୍ମ ଘୃଣା କରି ଦୁଷ୍କର୍ମ ଭଲ ପାଉଅଛ; ତୁମ୍ଭେମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କ ଶରୀରରୁ ସେମାନଙ୍କର ଚର୍ମ ଓ ସେମାନଙ୍କ ଅସ୍ଥିରୁ ସେମାନଙ୍କର ମାଂସ ଛଡ଼ାଇ ନେଉଅଛ;

ଏହା କି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ନୁହେଁ ଯେ ନ୍ୟାୟ ଜାଣିବ? → ଯେଉଁମାନେ ମଙ୍ଗଳକୁ ଘୃଣା କରନ୍ତି, ଓ ମନ୍ଦକୁ ପ୍ରେମ କରନ୍ତି।

C. ହିତୋପଦେଶ 1:24 ଯେହେତୁ ମୁଁ ଡାକିଲି, ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ମନା କଲ; ମୁଁ ହସ୍ତ ବିସ୍ତାର କଲି, କେହି ମାନ୍ୟ କଲା ନାହିଁ; **[H6695 tsuqah ⚑] [H6869 tsarah ⚑]** (25) ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋହର ସମସ୍ତ ଉପଦେଶ ତୁଚ୍ଛଜ୍ଞାନ କଲ, ପୁଣି ମୋହର କୌଣସି ଅନୁଯୋଗକୁ ଚାହିଁଲ ନାହିଁ; (26) ଏହେତୁ ମୁଁ ମଧ୍ୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ବିପଦ ବେଳେ ହସିବି, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଆଶଙ୍କା ଉପସ୍ଥିତ ହେବା ସମୟରେ ମୁଁ ପରିହାସ କରିବି। (27) ଯେତେବେଳେ ପ୍ରଚଣ୍ଡ ଝଡ଼ ପରି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଆଶଙ୍କା ଉପସ୍ଥିତ ହେବ ଓ ଘୂର୍ଣ୍ଣିବାୟୁ ପରି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ବିପଦ ଆସିବ; ଯେତେବେଳେ କ୍ଳେଶ ଓ ବେଦନା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଘଟିବ; (28) ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ମୋତେ ଡାକ ପକାଇବେ, ମାତ୍ର ମୁଁ ଉତ୍ତର ଦେବି ନାହିଁ; ସେମାନେ ଅତି ଯତ୍ନରେ ମୋହର ଅନ୍ୱେଷଣ କରିବେ, ମାତ୍ର ମୋହର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପାଇବେ ନାହିଁ।

ମୁଁ ଡାକିଲି, ପୁଣି ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋତେ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କଲ -- ତେବେ ସେମାନେ ମୋତେ ଡାକିବେ, ମାତ୍ର ମୁଁ ଉତ୍ତର ଦେବି ନାହିଁ।

(ମୋର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବନା — ସଙ୍କଟ, tsarah (H6869, distress), ଏକ ମୂଳ ଶବ୍ଦରୁ ଆସିଥାଏ ଯାହାର ଅର୍ଥ ସଂକୀର୍ଣ୍ଣ: ଅବରୋଧରେ ପଡ଼ିଥିବା ଆତ୍ମାର ସେହି ଚାପା, ବନ୍ଦ ସ୍ଥାନ। ଯାତନା, tsuqah (H6695, anguish), ସେହି ଅବରୋଧର ଚାପ। ସେହି ସଂକୀର୍ଣ୍ଣ ଅନ୍ଧକାର ମଧ୍ୟକୁ ପ୍ରଭୁ ତାହାଙ୍କ ପରିତ୍ରାଣର ଆଲୋକ ଆଣନ୍ତି, ଯଦି ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଶୁଣିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରେ।)

D. ହିତୋପଦେଶ 1:29 କାରଣ ସେମାନେ ବିଦ୍ୟାକୁ ଘୃଣା କଲେ ଓ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବିଷୟକ ଭୟ ମନୋନୀତ କଲେ ନାହିଁ; **[H7451 ra ⚑] [H8085 shama ⚑] [H1847 daath ⚑]** (30) ସେମାନେ ମୋହର କୌଣସି ଉପଦେଶ ଗ୍ରହଣ କଲେ ନାହିଁ ଓ ମୋହର ସମସ୍ତ ଅନୁଯୋଗ ହେୟ ଜ୍ଞାନ କଲେ। (31) ଏଥିପାଇଁ ସେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା କର୍ମର ପ୍ରତିଫଳ ଭୋଗିବେ ଓ ଆପଣା ଆପଣା କୁପରାମର୍ଶର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଫଳ ଭୋଗ କରିବେ। (32) ହଁ, ନିର୍ବୋଧମାନଙ୍କର ବିପଥଗମନ ସେମାନଙ୍କୁ ବିନାଶ କରିବ ଓ ଅଜ୍ଞାନମାନଙ୍କର ଆତ୍ମତୃପ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ସଂହାର କରିବ। (33) ମାତ୍ର ଯେଉଁ ଲୋକ ମୋହର କଥା ଶୁଣେ, ସେ ନିରାପଦରେ ବାସ କରିବ ଓ ଅମଙ୍ଗଳର ଆଶଙ୍କା ବିନା ବିଶ୍ରାମ ପାଇବ।"

ସେମାନେ ଜ୍ଞାନକୁ ଘୃଣା କଲେ + ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଭୟକୁ ମନୋନୀତ କଲେ ନାହିଁ → ମାତ୍ର ଯେ କେହି ମୋ କଥା ଶୁଣେ, ସେ ନିରାପଦରେ ବାସ କରିବ ଓ ଅମଙ୍ଗଳ ଭୟରୁ ମୁକ୍ତ ହୋଇ ଶାନ୍ତିରେ ରହିବ।

E. ଯିଶାଇୟ 5:20 ଯେଉଁମାନେ ମନ୍ଦକୁ ଭଲ ଓ ଭଲକୁ ମନ୍ଦ କୁହନ୍ତି; ଯେଉଁମାନେ ଅନ୍ଧାରକୁ ଆଲୁଅ ଓ ଆଲୁଅକୁ ଅନ୍ଧାର ଭଳି ମନେ କରନ୍ତି; ଯେଉଁମାନେ ତିକ୍ତକୁ ମିଷ୍ଟ ଓ ମିଷ୍ଟକୁ ତିକ୍ତ ଭଳି ମନେ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ସନ୍ତାପର ପାତ୍ର! **[H2896 towb ⚑] [H7451 ra ⚑]**

ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟ = ମନ୍ଦକୁ ଭଲ କୁହାଯିବା + ଭଲକୁ ମନ୍ଦ କୁହାଯିବା → ଅନ୍ଧକାରକୁ ଆଲୋକ ବୋଲି ରଖାଯିବା।

II. ମନ୍ଦ କର୍ମ କରୁଥିବା ଲୋକମାନେ — ଚାରି ଚିହ୍ନ, ଏବଂ ଧାର୍ମିକଙ୍କ ପଥ

A. ଯିରିମୀୟ 4:22 "କାରଣ ଆମ୍ଭର ଲୋକମାନେ ଅଜ୍ଞାନ, ସେମାନେ ଆମ୍ଭକୁ ଚିହ୍ନନ୍ତି ନାହିଁ; ସେମାନେ ନିର୍ବୋଧ ବାଳକ, ସେମାନଙ୍କର କିଛି ବିବେଚନା ନାହିଁ; ସେମାନେ କୁକର୍ମ କରିବାକୁ ନିପୁଣ, ମାତ୍ର ସୁକର୍ମ କରିବାକୁ ସେମାନଙ୍କର କିଛି ଜ୍ଞାନ ନାହିଁ।" **[H3045 yada ⚑]**

ମନ୍ଦ କରିବାରେ ଜ୍ଞାନୀ + ମଙ୍ଗଳ କରିବାରେ ସେମାନଙ୍କର ଜ୍ଞାନ ନାହିଁ = ସେମାନେ ମୋତେ ଜାଣି ନାହାନ୍ତି।

B. ହିତୋପଦେଶ 24:8 ଯେଉଁ ଲୋକ ମନ୍ଦ କରିବାକୁ ଚିନ୍ତା କରେ, ଲୋକମାନେ ତାହାକୁ କୁସନ୍ଧାନୀ ବୋଲି କହିବେ। **[H2803 chashab ⚑]**

ଯିଏ ମନ୍ଦ କରିବାକୁ କଳ୍ପନା କରେ = ଜଣେ ଅନିଷ୍ଟକାରୀ ବ୍ୟକ୍ତି।

C. ଯିରିମୀୟ 13:23 କୂଶୀୟ ଲୋକ କି ଆପଣା ଚର୍ମ ଓ ଚିତାବାଘ କି ଆପଣା ଚିତ୍ରବର୍ଣ୍ଣ ବଦଳାଇ ପାରେ? ତାହାହେଲେ, କୁକର୍ମ କରିବାକୁ ଅଭ୍ୟସ୍ତ ଯେ ତୁମ୍ଭେମାନେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ କି ସୁକର୍ମ କରି ପାରିବ? **[H3928 limmud ⚑]**

ମନ୍ଦ କର୍ମ କରିବାରେ ଅଭ୍ୟସ୍ତ = କୂଶୀୟର ଚର୍ମ + ଚିତାବାଘର ଚିତ୍ର, ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହୁଏ ନାହିଁ।

D. ହିତୋପଦେଶ 4:14 କୁକର୍ମୀମାନଙ୍କ ପଥ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କର ନାହିଁ ଏବଂ ଦୁଷ୍ଟ ଲୋକମାନଙ୍କ ବାଟରେ ଚାଲ ନାହିଁ। **[H7451 ra ⚑]** (15) ତାହା ପରିତ୍ୟାଗ କର, ତହିଁର ନିକଟ ଦେଇ ଯାଅ ନାହିଁ; ତହିଁରୁ ବିମୁଖ ହୋଇ ଚାଲିଯାଅ। (16) ଯେହେତୁ କୁକ୍ରିୟା ନ କଲେ ସେମାନେ ଶୟନ କରନ୍ତି ନାହିଁ, ପୁଣି କାହାକୁ ପତିତ ନ କରାଇଲେ ସେମାନଙ୍କ ନିଦ୍ରା ଭାଙ୍ଗିଯାଏ। (17) ଯେହେତୁ ସେମାନେ ଦୁଷ୍ଟତାରୂପ ଅନ୍ନ ଭକ୍ଷଣ କରନ୍ତି; ପୁଣି, ଦୌରାତ୍ମ୍ୟରୂପ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ପାନ କରନ୍ତି।

ପ୍ରବେଶ କର ନାହିଁ + ତାହାଠାରୁ ଫେରି ଆସ → କାରଣ ସେମାନେ ଅନିଷ୍ଟ ନ କରିଲେ ନିଦ୍ରା ଯାଆନ୍ତି ନାହିଁ

E. ହିତୋପଦେଶ 4:18 ମାତ୍ର ଧାର୍ମିକମାନଙ୍କ ପଥ ପ୍ରଭାତର ଆଲୁଅ ତୁଲ୍ୟ, ଯାହା ମଧ୍ୟାହ୍ନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆହୁରି ଆହୁରି ତେଜସ୍କର ହୁଏ। (19) ପୁଣି, ଦୁଷ୍ଟମାନଙ୍କର ବାଟ ଅନ୍ଧକାର ତୁଲ୍ୟ; ସେମାନେ କାହିଁରେ ଝୁଣ୍ଟି ପଡ଼ନ୍ତି, ତାହା ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ।

ଧ ାର୍ମିକମାନଙ୍କର ପଥ = ଝଲସୁଥିବା ଆଲୋକ, ଅଧିକ ଅଧିକ ମଧ୍ୟାହ୍ନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବୃଦ୍ଧି ପାଉଥିବା → ଦୁଷ୍ଟମାନଙ୍କର ପଥ = ଅନ୍ଧକାର।

(ମୋର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଚିନ୍ତାଧାରା — ଏଗୁଡ଼ିକ ମନ୍ଦ କରୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କର ଚିହ୍ନ। ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଭଲ କରିବାର ଜ୍ଞାନର ଅଭାବ ଥାଏ। ସେମାନେ ଇଚ୍ଛାକୃତ ଭାବରେ କ୍ଷତି କରିବାର ଯୋଜନା କରନ୍ତି। ଏଥିରେ ଏତେ ଅଭ୍ୟସ୍ତ ହୋଇଯା'ନ୍ତି ଯେ ଏହା ସେମାନଙ୍କ ନିଜ ଚର୍ମ ପରି ହୋଇଯାଏ। ଶେଷରେ ସେମାନେ ମନ୍ଦ କାର୍ଯ୍ୟ ନକଲେ ଶୋଇପାରନ୍ତି ନାହିଁ। ଏବଂ ସେମାନେ ବୁଝିପାରୁ ନଥିବା କଥାର ଏକ ଅଂଶ ହେଉଛି ଏହା: ସେମାନେ ନିଜ ଆତ୍ମାର କ୍ଷତି ଅତି ବିଳମ୍ବ ନହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦେଖିପାରନ୍ତି ନାହିଁ।)

III. ପେଣ୍ଟାଟ୍ୟୁକ — ଆଦିପୁସ୍ତକ: ବୃକ୍ଷ, ପତନ, ଏବଂ ମନ୍ଦ ହୃଦୟ

A. ଆଦି ପୁସ୍ତକ 2:8 ଆଉ ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର ପୂର୍ବଦିଗସ୍ଥ ଏଦନ ନାମକ ସ୍ଥାନରେ ଏକ ଉଦ୍ୟାନ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ସେଠାରେ ସ୍ୱନିର୍ମିତ ମନୁଷ୍ୟକୁ ରଖିଲେ। **[H7451 ra ⚑] [H1847 daath ⚑] [H2896 towb ⚑]** (9) ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର ସେହି ଭୂମିରୁ ନାନାଜାତୀୟ ସୁଦୃଶ୍ୟ ଓ ସୁଖାଦ୍ୟ ବୃକ୍ଷ, ପୁଣି, ସେହି ଉଦ୍ୟାନର ମଧ୍ୟସ୍ଥାନରେ ଅମୃତ ବୃକ୍ଷ ଓ ସଦସତ୍‍ ଜ୍ଞାନଦାୟକ ବୃକ୍ଷ ଉତ୍ପନ୍ନ କଲେ।

ଦେଖିବାକୁ ମନୋହର ଓ ଖାଦ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଉତ୍ତମ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବୃକ୍ଷ + ଜୀବନ ବୃକ୍ଷ + ଭଲ ଓ ମନ୍ଦ ଜ୍ଞାନ ବୃକ୍ଷ।

(ମୋର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଚିନ୍ତାଧାରା — ଗଛଗୁଡ଼ିକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କର। ପ୍ରତ୍ୟେକ ଗଛ ଖାଦ୍ୟ ପାଇଁ ଉତ୍ତମ ଥିଲା। ତା'ପରେ ଜୀବନର ଗଛ ପୃଥକ ଭାବରେ ଠିଆ ହୋଇଥିଲା। ଆଉ ଭଲ ଓ ମନ୍ଦର ଜ୍ଞାନର ଗଛ ମଧ୍ୟ ପୃଥକ ଭାବରେ ଠିଆ ହୋଇଥିଲା। ଦୁଇଟି ଗଛ ମଝିରେ ଠିଆ ହୋଇଥିଲେ, ଆଉ କେବଳ ଗୋଟିଏ ନିଷିଦ୍ଧ ଥିଲା।)

B. ଆଦି ପୁସ୍ତକ 2:15 ପୁଣି, ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର ସେହି ମନୁଷ୍ୟକୁ ନେଇ ଏଦନ ଉଦ୍ୟାନକୁ ସୁସଜ୍ଜିତ ଓ ରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ନିଯୁକ୍ତ କଲେ।

ପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର ମନୁଷ୍ୟଙ୍କୁ ନେଇ + ତାହାଙ୍କୁ ବଗିଚାରେ ରଖିଲେ → ତାହା ଚାଷ କରିବା ପାଇଁ ଓ ତାହାର ରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ।

C. ଆଦି ପୁସ୍ତକ 2:16 ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର ସେହି ମନୁଷ୍ୟକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେ ଉଦ୍ୟାନର ସମସ୍ତ ବୃକ୍ଷର ଫଳ ସ୍ୱଚ୍ଛନ୍ଦରେ ଭୋଜନ କରିପାର **[H7451 ra ⚑] [H2896 towb ⚑] [H1847 daath ⚑]** (17) ମାତ୍ର, ସଦସତ୍‍ ଜ୍ଞାନଦାୟକ ବୃକ୍ଷର ଫଳ ଭୋଜନ କରିବ ନାହିଁ, ଯେହେତୁ ଯେଉଁ ଦିନ ତାହା ଖାଇବ, ସେହି ଦିନ ନିତାନ୍ତ ମରିବ।"

ପ୍ରତ୍ୟେକ ବୃକ୍ଷରୁ ମୁକ୍ତ ଭାବରେ ଭୋଜନ କର → କିନ୍ତୁ ସଦସଦ୍ ଜ୍ଞାନ ବୃକ୍ଷର ଫଳ ଭୋଜନ କର ନାହିଁ → କାରଣ ଯେଉଁଦିନ ତୁମ୍ଭେ ତାହା ଭୋଜନ କରିବ, ସେହିଦିନ ତୁମ୍ଭେ ନିଶ୍ଚୟ ମରିବ।

(ମୋର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଚିନ୍ତାଧାରା — ପ୍ରଭୁ ଅନେକ କିଛି ଦେଇଥିଲେ: ପ୍ରତ୍ୟେକ ବୃକ୍ଷରୁ, ମୁକ୍ତ ଭାବରେ ଖାଇବାକୁ। ସେ କେବଳ ଗୋଟିଏ ବୃକ୍ଷକୁ ନିଷେଧ କରିଥିଲେ। ଏବଂ ଏହି ଆଜ୍ଞା ପୁରୁଷକୁ ଦିଆଯାଇଥିଲା, କାରଣ ସେତେବେଳେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସ୍ତ୍ରୀ ଗଠିତ ହୋଇ ନ ଥିଲେ।)

D. ଆଦି ପୁସ୍ତକ 3:1 ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିର୍ମିତ ଭୂଚର ପଶୁମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସର୍ପ ସର୍ବାପେକ୍ଷା ଖଳ ଥିଲା। ସେ ନାରୀଙ୍କୁ କହିଲା, "ଆଗୋ, ଏ କି ସତ୍ୟ, 'ଉଦ୍ୟାନର କୌଣସି ବୃକ୍ଷର ଫଳ ଖାଇବାକୁ ପରମେଶ୍ୱର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ନିଷେଧ କରିଅଛନ୍ତି?'" **[H3045 yada ⚑]** (2) ନାରୀ ସର୍ପକୁ କହିଲେ, "ଆମ୍ଭେମାନେ ଉଦ୍ୟାନର ସମସ୍ତ ବୃକ୍ଷର ଫଳ ଖାଇପାରୁ; (3) କେବଳ ଉଦ୍ୟାନର ମଧ୍ୟସ୍ଥିତ ବୃକ୍ଷର ଫଳ ବିଷୟରେ ପରମେଶ୍ୱର କହିଅଛନ୍ତି, 'ତୁମ୍ଭେମାନେ ତାହା ଖାଇବ ନାହିଁ ଓ ଛୁଇଁବ ନାହିଁ, ତାହା କଲେ ମରିବ।'" (4) ସର୍ପ ନାରୀଙ୍କୁ କହିଲା, "ତୁମ୍ଭେମାନେ କୌଣସି ରୂପେ ମରିବ ନାହିଁ; (5) ବରଞ୍ଚ ପରମେଶ୍ୱର ଜାଣନ୍ତି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେଉଁ ଦିନ ତାହା ଖାଇବ, ସେହି ଦିନ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଚକ୍ଷୁ ପ୍ରସନ୍ନ ହେବ, ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପରି ଭଲ ଓ ମନ୍ଦର ଜ୍ଞାନ ପାଇବ।"

ପରମେଶ୍ୱର କହିଥିଲେ → ସର୍ପ କହିଲା: ତୁମ୍ଭେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ମରିବ ନାହିଁ + ତୁମ୍ଭେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପରି ହୋଇଯିବ, ଭଲ ଓ ମନ୍ଦ ଜାଣିବ।

E. ଆଦି ପୁସ୍ତକ 3:6 ଏଥିରେ ନାରୀ ସେହି ବୃକ୍ଷକୁ ସୁଖାଦ୍ୟର ଉତ୍ପାଦକ ଓ ନୟନର ଲୋଭଜନକ ଓ ଜ୍ଞାନ ଦେବା ନିମିତ୍ତ ବାଞ୍ଛନୀୟ ଦେଖି ତହିଁରୁ ଫଳ ତୋଳି ଖାଇଲେ, ପୁଣି, ଆପଣା ସଙ୍ଗସ୍ଥ ସ୍ୱାମୀଙ୍କୁ ଦିଅନ୍ତେ, ସେ ମଧ୍ୟ ଖାଇଲେ। **[H3045 yada ⚑] [H2896 towb ⚑]** (7) ତହିଁରେ ସେମାନଙ୍କ ଚକ୍ଷୁ ପ୍ରସନ୍ନ ହୁଅନ୍ତେ, ସେମାନେ ନିଜ ଉଲଙ୍ଗତାର ବୋଧ ପାଇ ଡିମ୍ବିରି ବୃକ୍ଷର ପତ୍ର ସିଁଇ ଘାଗରା ବନାଇଲେ।

ସେ ଦେଖିଲା + ନେଲା + ଖାଇଲା + ଦେଲା → ସେମାନଙ୍କ ଦୁହିଁଙ୍କର ଆଖି ଫିଟିଗଲା, ଆଉ ସେମାନେ ଜାଣିଲେ ଯେ ସେମାନେ ଉଲଙ୍ଗ ଅଛନ୍ତି।

(ମୋର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଚିନ୍ତାଧାରା — ଏହା ପୂର୍ବରୁ କୌଣସି ଲଜ୍ଜା ନଥିଲା। ଜ୍ଞାନ ଆସିଲା, ଏବଂ ପ୍ରଥମେ ଏହା ସେମାନଙ୍କୁ ଯାହା ଦେଖାଇଲା ତାହା ହେଉଛି ସେମାନଙ୍କର ନିଜର ଉଲଙ୍ଗତା। ମନ୍ଦ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଶକ୍ତି ନଥାଇ ଭଲ ଓ ମନ୍ଦର ଜ୍ଞାନ, ଲଜ୍ଜା ଉତ୍ପନ୍ନ କରେ।)

F. ଆଦି ପୁସ୍ତକ 3:8 ତହୁଁ ଦିନାବସାନ ସମୟରେ ଉଦ୍ୟାନ ମଧ୍ୟରେ ଗମନାଗମନକାରୀ ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ରବ ଶୁଣି ଆଦମ ଓ ତାଙ୍କର ଭାର୍ଯ୍ୟା ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଛାମୁରୁ ଉଦ୍ୟାନସ୍ଥ ବୃକ୍ଷଗଣ ମଧ୍ୟରେ ଲୁଚିଲେ। **[H6440 panim ⚑] [H7307 ruach ⚑]**

ସେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ସ୍ୱର ଶୁଣିଲେ → ଏବଂ ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରୁ ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ଲୁଚାଇଲେ।

(ମୋର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଚିନ୍ତାଧାରା — ଉପସ୍ଥିତି ହେଉଛି panim (H6440, ଉପସ୍ଥିତି), ଅର୍ଥାତ୍ ମୁଖ। ଅବାଧ୍ୟତା ସେମାନଙ୍କୁ ସେହି ମୁଖରୁ ଲୁଚିବାକୁ ବାଧ୍ୟ କଲା, ଯାହା ସମ୍ମୁଖରେ ସେମାନେ ଠିଆ ହେବା ପାଇଁ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିଲେ। ଏବଂ "ଦିନର ଶୀତଳତା" ହେବ୍ରୁ ଭାଷାରେ, ଦିନର ପବନ ଅଟେ।)

G. ଆଦି ପୁସ୍ତକ 3:9 ତହିଁରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର ଆଦମଙ୍କୁ ଡାକି କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେ କେଉଁଠାରେ?" **[H3372 yare ⚑]** (10) ସେ ଉତ୍ତର କଲେ, "ମୁଁ ଉଦ୍ୟାନ ମଧ୍ୟରେ ତୁମ୍ଭ ରବ ଶୁଣି ଆପଣା ଉଲଙ୍ଗତା ସକାଶେ ଭୀତ ହୋଇ ଲୁଚିଲି।"

ମୁଁ ତୁମ୍ଭର ସ୍ୱର ଶୁଣିଲି + ମୁଁ ଭୟଭୀତ ହେଲି, କାରଣ ମୁଁ ଉଲଙ୍ଗ ଥିଲି → ଏଣୁ ମୁଁ ଆପଣାକୁ ଲୁଚାଇଲି।

(ମୋର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଚିନ୍ତାଧାରା — ଭୟଭୀତ, yare (H3372, ଭୟଭୀତ): ସମଗ୍ର ଶାସ୍ତ୍ରରେ ପ୍ରଥମ ଭୟ ପ୍ରଥମ ଅନାଜ୍ଞାପାଳନ ପରେ ଆସିଥାଏ। ମନ୍ଦର ଜ୍ଞାନ ସହିତ ଭୟ ପ୍ରବେଶ କଲା।)

H. ଗୀତସଂହିତା 56:3 ମୁଁ ଭୀତ ହେବା ସମୟରେ ତୁମ୍ଭ ଉପରେ ନିର୍ଭର ରଖିବି। **[H982 batach ⚑]** **[H3372 yare ⚑]** (4) ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମୁଁ ତାହାଙ୍କ ବାକ୍ୟର ପ୍ରଶଂସା କରିବି; ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଉପରେ ମୁଁ ନିର୍ଭର ରଖିଅଛି, ମୁଁ ଭୀତ ହେବି ନାହିଁ; ମନୁଷ୍ୟ ମୋର କଅଣ କରି ପାରିବ?

ମୁଁ ଯେଉଁ ସମୟରେ ଭୟଭୀତ ହୁଏ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବି → ମାଂସ ମୋ ପ୍ରତି କଅଣ କରିପାରେ, ମୁଁ ତାହା ଭୟ କରିବି ନାହିଁ।

I. ଗୀତସଂହିତା 56:11 ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଉପରେ ମୁଁ ନିର୍ଭର ରଖିଅଛି, ମୁଁ ଭୀତ ହେବି ନାହିଁ; ମନୁଷ୍ୟ ମୋହର କ'ଣ କରି ପାରିବ? **[H3372 yare ⚑]** **[H982 batach ⚑]**

ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କଠାରେ ରଖାଯାଇଥିବା ବିଶ୍ୱାସ = ମନୁଷ୍ୟ ମୋତେ କଅଣ କରିପାରିବ, ସେଥିପାଇଁ ମୁଁ ଭୟ କରିବି ନାହିଁ।

(ମୋର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଚିନ୍ତାଧାରା — ଏହି ଗୋଟିଏ ଗୀତସଂହିତାର ଦୁଇଟି ପଙ୍କ୍ତିକୁ ପାଖାପାଖି ରଖନ୍ତୁ। ପ୍ରଥମେ: "ଯେଉଁ ସମୟରେ ମୁଁ ଭୟଭୀତ ହୁଏ, ମୁଁ ତୁମଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବି।" ଆଗକୁ ବଢ଼ି: "ମୁଁ ଭୟ କରିବି ନାହିଁ।" ବିଶ୍ୱାସ ଏହି ଦୁଇଟି ମଧ୍ୟରେ ଠିଆ ହୁଏ — ଭୟ ଉପରେ ସ୍ଥାପିତ ଇଚ୍ଛାଶକ୍ତି, ହୃଦୟକୁ ରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ। ଏହା ଆଦମଙ୍କର "ମୁଁ ଭୟଭୀତ ହେଲି, ଏଣୁ ମୁଁ ନିଜକୁ ଲୁଚାଇଲି" ର ଉତ୍ତର ଦିଏ: ଉପସ୍ଥିତିଠାରୁ ଲୁଚିବା ପାଇଁ ନୁହେଁ, ବରଂ ବାକ୍ୟଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବା ପାଇଁ।)

J. ଆଦି ପୁସ୍ତକ 3:22 ଏଥିଉତ୍ତାରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର କହିଲେ, "ଦେଖ, ମନୁଷ୍ୟ ଭଲ ଓ ମନ୍ଦର ବୋଧ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରି ଜଣେ ହୋଇଅଛି, ଆଉ ଏବେ ସେ ଯେପରି ହାତ ବଢ଼ାଇ ଅମୃତ ବୃକ୍ଷର ଫଳ ମଧ୍ୟ ତୋଳି ଖାଇ ଅନନ୍ତଜୀବୀ ନ ହୁଅଇ," **[H3045 yada ⚑]** (23) ଏଥିପାଇଁ ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର ଏଦନ ଉଦ୍ୟାନରୁ ତାଙ୍କୁ ବାହାର କରିଦେଲେ ଓ ସେ ଯେଉଁ ମୃତ୍ତିକାରୁ ନୀତ ହୋଇଥିଲେ, ତହିଁରେ କୃଷିକର୍ମ କରିବାକୁ ତାଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତ କଲେ। (24) ଏହିରୂପେ ସେ ଆଦମଙ୍କୁ ତଡ଼ିଦେଲେ; ପୁଣି, ଅମୃତ ବୃକ୍ଷର ପଥ ରକ୍ଷା କରିବା ନିମିତ୍ତ ଏଦନ ଉଦ୍ୟାନର ପୂର୍ବ ଦିଗରେ କିରୂବଗଣ ଓ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ଘୂର୍ଣ୍ଣାୟମାନ ତେଜୋମୟ ଖଡ୍ଗ ସ୍ଥାପନ କଲେ।

ମନୁଷ୍ୟ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣକ ପରି ଭଲ ମନ୍ଦ ଜାଣିବାକୁ ହୋଇଅଛି → ତଡ଼ି ଦିଆଗଲା + ଏକ ଜ୍ୱଳନ୍ତ ଖଡ୍ଗ, ଜୀବନ ବୃକ୍ଷର ପଥ ରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ।

(ମୋର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଚିନ୍ତାଧାରା — ଭଲ ଓ ମନ୍ଦର ଜ୍ଞାନରେ କିଛି ଏମିତି ଥିଲା ଯାହା ମନୁଷ୍ୟକୁ ସେ ସହିପାରିବା ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଦେଇଦେଲା। ତାହାର ଜ୍ଞାନ ତାହାର ଶକ୍ତିଠାରୁ ଆଗକୁ ଚାଲିଗଲା। ସେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଭଲକୁ ଜାଣିପାରୁଥିଲା, କିନ୍ତୁ ତାହା କରିପାରୁ ନ ଥିଲା। ସେ ମନ୍ଦକୁ ଜାଣିପାରୁଥିଲା, କିନ୍ତୁ ତାହା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଠିଆ ହୋଇପାରୁ ନ ଥିଲା। ଏବଂ ସେହି ଖଡ୍ଗ ଜୀବନ ବୃକ୍ଷର ପଥକୁ ଜଗି ରହିଲା, ଯେପରି ସେ ଖାଇ ସେହି ଭଙ୍ଗା ଅବସ୍ଥାରେ ଚିରକାଳ ବଞ୍ଚି ନ ରହେ।)

K. ଆଦି ପୁସ୍ତକ 6:5 ଏଥିଉତ୍ତାରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଦେଖିଲେ ଯେ, ପୃଥିବୀରେ ମନୁଷ୍ୟର ଦୁଷ୍ଟତା ଅତି ବଡ଼, ଆଉ ତାହାର ଅନ୍ତଃକରଣର ଭାବନାର ପ୍ରତ୍ୟେକ କଳ୍ପନା ଅବିରତ ମନ୍ଦ ମାତ୍ର। **[H6087 atsab ⚑]** **[H7451 ra ⚑]** **[H3336 yetser ⚑]** (6) ଏନିମନ୍ତେ ସଦାପ୍ରଭୁ ପୃଥିବୀରେ ମନୁଷ୍ୟକୁ ନିର୍ମାଣ କରିବା ସକାଶୁ ଅନୁତାପ କରି ମନରେ ଶୋକ କଲେ।

ତାହାର ମନର ସଂକଳ୍ପର ପ୍ରତ୍ୟେକ କଳ୍ପନା = କେବଳ ସର୍ବଦା ମନ୍ଦ → ଏଥିରେ ତାହାଙ୍କ ହୃଦୟ ଦୁଃଖିତ ହେଲା।

(ମୋର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଚିନ୍ତାଧାରା — କଳ୍ପନା ହେଉଛି ଯେତସେର (H3336, କଳ୍ପନା), ଅର୍ଥାତ୍ ଗଠିତ ବିଷୟ: ହୃଦୟରେ ଗଠିତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଓ ଇଚ୍ଛାସମୂହ। ପରମେଶ୍ୱର ଦୁଷ୍ଟତା ଦେଖିଲେ, ଯାହା ମନ୍ଦତାର ଫଳ ଅଟେ। ମନ୍ଦତା ହୃଦୟର ଗଠିତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରୁ ଆସେ। ଏବଂ ତାହା ତାହାଙ୍କ ହୃଦୟକୁ ଦୁଃଖିତ କଲା। ଏବେ ମଧ୍ୟ, ଯେତେବେଳେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ଦୁଃଖିତ ହୁଅନ୍ତି, ତାହା ଏଥିପାଇଁ ଯେ ମନ୍ଦ ଚିନ୍ତା, ଇଚ୍ଛା ଓ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟସବୁ ଭିତରେ ରଖାଯାଇଥାଏ।)

L. ଆଦି ପୁସ୍ତକ 8:20 ଏଥିଉତ୍ତାରେ ନୋହ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଯଜ୍ଞବେଦି ନିର୍ମାଣ କଲେ, ପୁଣି, ସର୍ବପ୍ରକାର ଶୁଚି ପଶୁ ଓ ଶୁଚି ପକ୍ଷୀଗଣ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ନେଇ ବେଦି ଉପରେ ହୋମବଳି ଉତ୍ସର୍ଗ କଲେ। **[H7451 ra ⚑]** **[H3336 yetser ⚑]** **[H7381 reyach ⚑]** **[H5207 nichoach ⚑]** **[H5930 olah ⚑]** (21) ତହିଁରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ତହିଁର ସୁଗନ୍ଧ ଆଘ୍ରାଣ କରି ମନେ ମନେ କହିଲେ, "ଆମ୍ଭେ ମନୁଷ୍ୟ ସକାଶୁ ଆଉ ପୃଥିବୀକୁ ଅଭିଶାପ ଦେବା ନାହିଁ; ଯଦ୍ୟପି ବାଲ୍ୟକାଳଠାରୁ ମନୁଷ୍ୟ ମନର କଳ୍ପନା ମନ୍ଦ, ତଥାପି ଆମ୍ଭେ ଯେପରି କରିଅଛୁ, ସେହିପରି ଆଉ ଥରେ କେବେ ହେଁ ସବୁ ପ୍ରାଣୀଙ୍କୁ ବିନଷ୍ଟ କରିବା ନାହିଁ। (22) ପୁଣି, ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୃଥିବୀ ଥିବ, ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବୁଣାକଟାର ସମୟ, ଶୀତ ଓ ଗ୍ରୀଷ୍ମ, ପୁଣି, ଗ୍ରୀଷ୍ମ ଓ ଶୀତକାଳ, ଆଉ ଦିବସ ଓ ରାତ୍ରି, ଏହିସବୁର ନିବୃତ୍ତି ହେବ ନାହିଁ।"

ନୋହ ହୋମବଳି ଉତ୍ସର୍ଗ କଲେ → ସଦାପ୍ରଭୁ ସୁବାସିତ ଗନ୍ଧ ଆଘ୍ରାଣ କଲେ → ମୁଁ ପୁନର୍ବାର ଭୂମିକୁ ଅଭିଶାପ ଦେବି ନାହିଁ।

(ମୋର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଚିନ୍ତାଧାରା — ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିବା ଯୋଗ୍ୟ ଏକ ପ୍ରଶ୍ନ: ନୋହ କିପରି ବଳିଦାନ ଦେବାକୁ ଜାଣିଥିଲେ? ସେ କଣ ଏକ ସ୍ୱର ଶୁଣିଥିଲେ? ବଳିଦାନର ମନ୍ଦତା ସହିତ କିଛି ସମ୍ପର୍କ ଥିଲା କି? ମନୁଷ୍ୟର ହୃଦୟ ତାହାର ଯୌବନାବସ୍ଥାରୁ ମନ୍ଦ ହିଁ ଥିଲା। ତଥାପି ଯେତେବେଳେ ହୋମବଳି ଉତ୍ସର୍ଗ କରାଗଲା, ପ୍ରଭୁ ତାହାର ହୃଦୟରେ ଶାନ୍ତି କହିଲେ, ଯେପରି କେବଳ ଏକ ବଳିଦାନ ହିଁ ମନ୍ଦତାର ଉତ୍ତର ଦେଇପାରିବ, କାରଣ ଅଗ୍ନି ସେହି ଉତ୍ସର୍ଗକୁ ଗ୍ରାସ କରିଥିଲା। ପ୍ରଶ୍ନଟିକୁ ଧରି ରଖ। ଶାସ୍ତ୍ର ଏହାର ଉତ୍ତର ଅନ୍ୟ ଏକ ବୃକ୍ଷରେ ଦିଏ।)

ସମାପନ

ହିତୋପଦେଶ 1:33 ମାତ୍ର ଯେଉଁ ଲୋକ ମୋହର କଥା ଶୁଣେ, ସେ ନିରାପଦରେ ବାସ କରିବ ଓ ଅମଙ୍ଗଳର ଆଶଙ୍କା ବିନା ବିଶ୍ରାମ ପାଇବ।" **[H7451 ra ⚑]** **[H8085 shama ⚑]**

ଯେ କେହି ଶୁଣେ = ନିରାପଦରେ ବାସ କରେ + ଅମଙ୍ଗଳ ଭୟରୁ ନିଶ୍ଚିନ୍ତ।

୧ ପିତର 2:24 ଆମ୍ଭେମାନେ ଯେପରି ପାପ ପ୍ରତି ମୃତ ହୋଇ ଧାର୍ମିକତା ନିମନ୍ତେ ଜୀବନଯାପନ କରୁ, ଏଥିନିମନ୍ତେ ସେ ଆପେ କ୍ରୁଶ ଉପରେ ନିଜ ଶରୀରରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ପାପ ବହନ କଲେ; ତାହାଙ୍କ ପ୍ରହାରରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସୁସ୍ଥ ହୋଇଅଛ। **[G3586 xylon ⚑]** **[G399 anaphero ⚑]**

ଯେ ଆପେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାପସବୁ ଆପଣା ଶରୀରରେ କ୍ରୁଶ ଉପରେ ବହନ କଲେ → ପାପ ପ୍ରତି ମୃତ, ଧର୍ମ ପ୍ରତି ଜୀବିତ + ଯାହାଙ୍କ କ୍ଷତ ଦ୍ୱାରା ତୁମ୍ଭେମାନେ ସୁସ୍ଥ ହୋଇଅଛ।

(ମୋର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଚିନ୍ତାଧାରା — ନୋହଙ୍କ ବେଦୀର ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ଏଠାରେ ମିଳେ। ଏକ ବୃକ୍ଷ ଦ୍ୱାରା ମନ୍ଦର ଜ୍ଞାନ ଆସିଥିଲା। ଏକ ବୃକ୍ଷ ଉପରେ ମନ୍ଦକୁ ଦୂର କରାଗଲା। ନୋହ ଯେଉଁ ବଳିଦାନ ଆଡ଼କୁ ହାତ ବଢ଼ାଇଥିଲେ, ତାହା ପରମେଶ୍ୱର ନିଜେ ପ୍ରଦାନ କଲେ: ନିଜ ଆପଣା, ନିଜ ଶରୀର, ଏକମାତ୍ର ବଳି ଭାବରେ। ଯେ ଶୁଣେ, ସେ ମନ୍ଦର

ଭୟରୁ ବିଶ୍ରାମ ପାଇବ, କାରଣ ମନ୍ଦର ଉତ୍ତର ଦିଆଯାଇସାରିଛି।)

ଅଭ୍ୟାସ ପ୍ରଶ୍ନାବଳୀ

1. ଦ୍ୱିତୀୟ ବିବରଣ 30:15 — ଦେଖ, ମୁଁ ଆଜି ତୁମ୍ଭ ସମ୍ମୁଖରେ ରଖିଅଛି:
- a) କେବଳ ଆଶୀର୍ବାଦ ଓ ଅଭିଶାପ
- b) ଜୀବନ ଓ ମଙ୍ଗଳ, ଏବଂ ମୃତ୍ୟୁ ଓ ଅମଙ୍ଗଳ
- c) ବ୍ୟବସ୍ଥା ଏବଂ ଆଜ୍ଞା

2. ଆଦିପୁସ୍ତକ 2:16-17 — ଉଦ୍ୟାନର ପ୍ରତ୍ୟେକ ବୃକ୍ଷରୁ ତୁମ୍ଭେ ସ୍ୱଚ୍ଛନ୍ଦରେ ଭୋଜନ କରିପାରିବ, କେବଳ ଏହା ବ୍ୟତୀତ:
- a) ଜୀବନ ବୃକ୍ଷ
- b) ଦେଖିବାକୁ ମନୋହର ପ୍ରତ୍ୟେକ ବୃକ୍ଷ
- c) ମଙ୍ଗଳ ଓ ଅମଙ୍ଗଳ ଜାଣିବା ବୃକ୍ଷ

3. ହିତୋପଦେଶ 1:33 — କିଏ ନିରାପଦରେ ବାସ କରିବ, ଏବଂ ମନ୍ଦର ଭୟରୁ ଶାନ୍ତ ରହିବ?
- a) ଯେ ମୋ କଥାରେ କାନ ଦିଏ
- b) ଯେଉଁମାନେ ମୋତେ ଶୀଘ୍ର ଖୋଜନ୍ତି
- c) ସରଳ ଲୋକମାନେ, ସେମାନଙ୍କର ସମୃଦ୍ଧି ସମୟରେ

୪. ଯିରିମୀୟ ୧୩:୨୩ — ଯେଉଁମାନେ ମନ୍ଦ କରିବାରେ ଅଭ୍ୟସ୍ତ, ସେମାନେ ଭଲ କରିପାରନ୍ତି, ଯେତେବେଳେ:
- a) ସେମାନେ ଭଲ କରିବାକୁ ଶିକ୍ଷା ପାଇଥାନ୍ତି
- b) ଇଥିଓପିଆର ଲୋକ ତାହାର ଚର୍ମ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିପାରେ, ଏବଂ ଚିତାବାଘ ତାହାର ଚିହ୍ନ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିପାରେ
- c) ସେମାନଙ୍କ ବସ୍ତ୍ରାଞ୍ଚଳ ଅନାବୃତ ହୋଇଅଛି

5. ଆଦିପୁସ୍ତକ ୩:୮ — ଆଦମ ଓ ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ଏମାନଙ୍କଠାରୁ ଲୁଚାଇଲେ:
- a) ପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତିରୁ, ଗଛଗଣ ମଧ୍ୟରେ
- b) ବଗିଚାର ପୂର୍ବଦିଗରେ ଥିବା ଜ୍ୱଳନ୍ତ ଖଡ୍ଗ
- c) ସର୍ପର ସ୍ୱର

6. ଆଦିପୁସ୍ତକ ୩:୨୨-୨୪ — ମନୁଷ୍ୟକୁ କାହିଁକି ଉଦ୍ୟାନରୁ ବାହାର କରି ଦିଆଗଲା?
- a) ଯେପରି ସେ ପୁନର୍ବାର ଭଲ ଓ ମନ୍ଦ ଜ୍ଞାନ ବୃକ୍ଷର ଫଳ ଭୋଜନ ନ କରେ
- b) କାରଣ ସର୍ପ ସେତେବେଳେ ମଧ୍ୟ ବଗିଚାରେ ଥିଲା
- c) କାଳେ ସେ ଜୀବନ ବୃକ୍ଷରୁ ମଧ୍ୟ ଫଳ ନେଇ ଖାଇ ଅନନ୍ତକାଳ ବଞ୍ଚି ରହିବ

7. ଆଦିପୁସ୍ତକ 8:21 — ଯେତେବେଳେ ସଦାପ୍ରଭୁ ସୁବାସିତ ବାସନା ପାଇଲେ, ସେ କହିଲେ ମନୁଷ୍ୟର ହୃଦୟର କଳ୍ପନା ଅଟେ:
- a) କେବଳ ମନ୍ଦତା ନିରନ୍ତର
- b) ତାହାର ଯୌବନାବସ୍ଥାରୁ ମନ୍ଦ
- c) ଭଲ କରିବାକୁ ଫେରିଲେ

ଉତ୍ତର ମାଳିକା: 1-b, 2-c, 3-a, 4-b, 5-a, 6-c, 7-b

ଏହି ଅଧ୍ୟୟନ କିପରି ଶାଖାପ୍ରଶାଖା ହୁଏ

ଛାୟା କିପରି ଆଲୋକ ଆଣେ: ଜୀବନ ବୃକ୍ଷ ମଧ୍ୟସ୍ଥଳରେ ଠିଆ ହୋଇଥିଲା (ଆଦିପୁସ୍ତକ ୨:୯) → ଯେ ଜୟ କରେ, ତାହାକୁ ମୁଁ ଜୀବନ ବୃକ୍ଷରୁ ଖାଇବାକୁ ଦେବି (ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ୨:୭)। ଖଡ୍ଗ ଦ୍ୱାରା ରକ୍ଷିତ ବୃକ୍ଷ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କଠାରେ ପୁନର୍ବାର ଖୋଲାଯାଇଛି।

ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକ କିପରି ମହତ୍ତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ: ନୋହଙ୍କ ନୈବେଦ୍ୟର ସୁଗନ୍ଧ (ଆଦିପୁସ୍ତକ ୮:୨୧) → ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଆପଣାକୁ ଏକ ନୈବେଦ୍ୟ ଓ ବଳିଦାନ ସ୍ୱରୂପେ ସୁଗନ୍ଧିତ ବାସ୍ନା ନିମନ୍ତେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟରେ ଦେଇଅଛନ୍ତି (ଏଫିସୀୟ ୫:୨)। ନୋହ ଯେଉଁ ସୁଗନ୍ଧ ଦେଇଥିଲେ, ପୁତ୍ର ତାହା ସଫଳ କରିଲେ।

ଏହା ଆପଣଙ୍କ ପାଇଁ କିପରି ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ: ସେମାନେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତିରୁ, ତାହାଙ୍କ ମୁଖରୁ, ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ଛପାଇଲେ (ଆଦିପୁସ୍ତକ ୩:୮), ମାତ୍ର ଯେଉଁମାନେ ଅନ୍ତଃକରଣରେ ପବିତ୍ର, ସେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଦେଖିବେ (ମାଥିଉ ୫:୮), ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ଦାସମାନେ ତାହାଙ୍କ ମୁଖ ଦେଖିବେ (ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ୨୨:୪)। ଭୟ ମୁଖକୁ ଛପାଇଥିଲା। ବିଶ୍ୱାସ ତାହା ପୁନଃସ୍ଥାପନ କରେ (ଗୀତସଂହିତା ୫୭:୧୧)।

ଏହା ହୃଦୟକୁ କିପରି ସ୍ପର୍ଶ କରେ: ତାହାର ହୃଦୟର ଚିନ୍ତାର ପ୍ରତ୍ୟେକ କଳ୍ପନା କେବଳ ମନ୍ଦ ଥିଲା (ଆଦିପୁସ୍ତକ ୬:୫) → ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ହୃଦୟର ଚିନ୍ତା ଓ ଅଭିପ୍ରାୟର ବିଚାରକ (ଏବ୍ରୀ ୪:୧୨)। ସେହି ସମୟରେ ଯାହା ତାହାଙ୍କୁ ଦୁଃଖ ଦେଇଥିଲା, ବାକ୍ୟ ବର୍ତ୍ତମାନ ତାହା ଅନୁସନ୍ଧାନ କରେ।

ଅନନ୍ତକାଳ ପାଇଁ ଏହାର ଅର୍ଥ କ'ଣ: ମନୁଷ୍ୟର ଶକ୍ତିଠାରୁ ଅଧିକ ଥିବା ଜ୍ଞାନର ଉତ୍ତର ଭଲ ଓ ମନ୍ଦ ବିଚାର କରିବା ପାଇଁ ଅଭ୍ୟାସପ୍ରାପ୍ତ ଇନ୍ଦ୍ରିୟଗଣ ଦ୍ୱାରା ମିଳେ (ଏବ୍ରୀ 5:14), ଏବଂ ଯେ କେହି ଶୁଣେ, ସେ ମନ୍ଦର ଭୟରୁ ବିଶ୍ରାମ ପାଇବ (ହିତୋପଦେଶ 1:33)। ଉଦ୍ୟାନରେ ପ୍ରବେଶ କରିଥିବା ଭୟ, ଶୁଣୁଥିବା ହୃଦୟରେ ଶାନ୍ତ ହୋଇଯାଏ।

ରକ୍ଷା ପାଇବା ପାଇଁ ଆପଣ କଣ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ?

> *"ମୋତେ ପରିତ୍ରାଣ ପାଇବା ପାଇଁ କଅଣ କରିବାକୁ ହେବ" ଆମର ବାଇବଲ ଅଧ୍ୟୟନ ଆଡ଼କୁ ଦେଖନ୍ତୁ*

SOURCES & CREDITS

Scripture: Oriya Indian Revised Version Bible (CC BY-SA 4.0) — a redistributable edition, looked up exactly and never machine-translated.

Alternate chapter/verse numbering reconciled with STEPBible TVTMS (CC BY 4.0).

Strong's numbering & original-language data: OpenScriptures Hebrew Bible (CC BY 4.0); STEPBible.org — TAHOT/TAGNT/TBESH/TBESG (CC BY 4.0); Robinson-Pierpont Byzantine Majority Text (Public Domain); Strong's dictionary, 1890 (Public Domain).

Typography: Google Noto fonts (SIL Open Font License 1.1).

© SEE MORE JESUS · wanttoseemore.com — shared under Creative Commons Attribution 4.0 (CC BY 4.0).